

1 Tim 4:16 Zie toe op uzelf en op de leer ...

4.4 De liefde naar de naaste.

Nadat we gezien hebben hoe God ons lief gehad heeft en hoe wij dienen te reageren op Gods liefde, moeten we nog bestuderen hoe het zit met onze liefde naar de naaste. De liefde die in verband staat met de zorg voor de broeders en zusters en de plichten die wij daarin hebben. Daarvoor gaan we verder met het voorbeeld wat we reeds aangehaald hebben in het studie hiervoor.

Het eerste gedeelte van dit vers hebben we al besproken, nu het vervolg.

Matt 22:39-40 *Het tweede, daaraan gelijk is: Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf. Aan deze twee geboden hangt de ganse wet en de profeten.*

Joh 13:34-35 *Ik geef jullie een nieuw gebod; heb elkaar lief. Zoals Ik jullie heb lief gehad, zo moeten ook jullie elkaar lief hebben. Als er liefde onder jullie heerst, zal iedereen kunnen zien dat jullie mijn leerlingen zijn.* Is dat zichtbaar? U kunt dat zelf het best invullen voor uw eigen situatie. We realiseren ons veel te weinig dat God in ons wil werken en wat daar de voorwaarden voor zijn.

1 Joh 4:12 *Nooit heeft iemand God gezien, maar **als** we elkaar lief hebben, blijft God in ons en is zijn liefde in ons volmaakt geworden.* De goddelijke liefde in ons kan tot volmaaktheid komen, *als wij elkaar .....*

1 Joh 4:13 *Dat wij in Hem blijven en Hij in ons, **weten** we doordat Hij ons heeft laten delen in zijn Geest.* Hier zijn we weer terug bij de heilige Geest die ons leidt en leert. Maar wij moeten wel geleid willen worden door zijn woord en ons aan de geboden houden, anders kan de Geest zijn werk in ons niet doen. Christen zijn is anders zijn. Christen zijn is niet meedoen met de grillen van de wereld. Hoe meer we met de wereld verbonden zijn, hoe moeilijker het is om christen te zijn. Aangezien steeds meer mensen de kerken en het geloof verlaten, wordt het steeds moeilijker om mensen te vinden die gericht zijn op Yeshua en bij elkaar willen komen om dat te delen.

Rom 13:8 *Zijt niemand iets schuldig dan elkander lief te hebben; want wie de ander lief heeft, heeft **de wet** vervuld.* We hebben het hier over een brief van Paulus die geschreven is, lang nadat Yeshua gekruisigd is. We zien dat er nog wel degelijk sprake is van een wet, een onderwijs, een gedragscode, waar we aan voldoen als we de naaste liefhebben. Veel christenen beweren dat de totale wet is afgeschaft. Er is kennelijk een deel van de wet niet afgeschaft met de dood van Yeshua, anders zou hier nooit sprake kunnen zijn van het vervullen van de wet. Vervullen in de betekenis van verwezenlijken, ten uitvoer brengen. Over welke geboden gaat het dan?

Vers 9, *Want de geboden; **gij zult niet echtbreken** (het zevende gebod), **gij zult niet doodslaan** (het zesde gebod), **gij zult niet stelen** (het achtste gebod), **gij zult niet begeren** (het tiende gebod) **en welk ander gebod er ook zij, worden samengevat in dit woord; **gij zult uw naaste lief hebben als uzelf****.* Het woord “want” in vers 9 geeft de verklaring op vers 8. Zoals u weet bestaan de tien geboden uit vier geboden die onze relatie tot God betreffen en zes geboden die onze relatie tot de naaste betreffen. Van deze zes geboden tot de naaste worden er vier met name genoemd met daarbij de vermelding “**welk *ander* gebod er ook zij**”. Mag je daar dan minimaal ook het vijfde en negende gebod toe rekenen? Wij denken dat er absoluut geen twijfel bestaat om dat inderdaad te doen. Met andere woorden, het vijfde tot en met het tiende gebod uit Ex 20 handelt over het liefhebben van de naaste, zoals Rom 13:9 zegt. Dat betekent, dat het eerste tot en met het vierde gebod over onze liefde naar God gaat. Daar hoort dus ook

het vierde gebod bij! We zouden nog terugkomen op welke geboden we moeten bewaren. Een deel daarvan hebben nu besproken.

Matt 22:34-36, de Sadduceeën waren door Yeshua tot zwijgen gebracht en nu proberen de Farizeeën Hem op de proef te stellen en een van hen, *een wetsgeleerde*, stelde Yeshua een vraag. Dus niet de eerste de beste Farizeër, maar iemand die doorkneed was in de Schriften, een leraar en uitlegger van de wet. Tegenwoordig zou je zeggen, een afgestudeerde geestelijk leider van een hedendaagse “kerk”. Zijn vraag was, vers 36: *wat is het grootste gebod in de wet?* Het antwoord dat volgt staat in vers 37-38. *Gij zult de Here, uw God, lief hebben met geheel uw hart en met geheel uw ziel en met geheel uw verstand. Dit is het grote en eerste gebod.*

De tien woorden uit Ex 20 beginnen met vier geboden die betrekking hebben op onze relatie met God. Het vierde gebod en de dag die daarbij hoort hebben mensen echter gewijzigd. De sabbat, de zaterdag hebben de mensen in 325 na Christus verandert in de zondag. In Luk 10: 25-28 wordt er zelfs over deze twee grootste geboden gezegd; *doe dat en gij zult leven.* Doen betekent, uitvoeren, toepassen, in praktijk brengen. Leven in de betekenis van een actief en sterk en daadkrachtig leven, niet alleen hier op aarde, maar ook na dit aardse leven. Laten we die aanwijzing niet in de wind slaan, maar daar ernstig over nadenken. God liefhebben heeft te maken met het onderhouden en bewaren van zijn geboden.

Nog een kleine greep uit de verzen die gaan over de liefde tot de naaste.

Rom 12:10 *Weest in broederliefde elkander genegen, in eerbetoon elkander ten voorbeeld.*

1 Thes 3:12 ... *en doe de Here toenemen en overvloedig worden in de liefde tot elkander en tot allen.*

Heb 10:24 *En laten wij op elkander acht geven om elkaar aan te vuren tot liefde en goede werken.*

1 Joh 3:23-24 *Dit is zijn gebod; geloven in de naam van zijn Zoon Yeshua de Christus en elkaar liefhebben zoals Yeshua ons dat heeft opgedragen. Wie zich aan zijn geboden houdt, blijft in God en God in hem. En dat Hij in ons blijft, weten we door de Geest die Hij ons gegeven heeft.* Iedere keer komen we terug bij dezelfde opdrachten en beloften. Let u vooral op de wisselwerking van de woorden; “wie zich aan zijn geboden houdt, blijft in God en God in hem. Met andere woorden, wie zich niet aan zijn geboden houdt, kan niet in God blijven, maar ook kan God niet in hem blijven. Waarom worden deze verzen toch niet vaker uitgelegd en onderwezen? Het wandelen met God, valt en staat met het onderhouden van zijn geboden. Daarom zouden wij ons uiterste best moeten doen om die geboden weer boven tafel te krijgen. Niet omdat we daardoor behouden zouden worden, maar om de volledige kracht en werking van de Geest te ervaren. Het moet wel enorm belangrijk zijn dat het zo vaak herhaald wordt. Weet u nog, herhaling is de beste leermeester. Leest u ook 1 Joh 5:1-3, dan zult u wederom een herhaling zien van deze woorden met dezelfde strekking en we zouden nog veel meer verzen kunnen aanhalen. Misschien staat het er wel zo vaak omdat wij er zo veel moeite mee hebben om het ook in praktijk te brengen.

1 Joh 4:7 *Geliefden, laten wij elkander liefhebben, want de liefde is uit God; en een ieder, die lief heeft, is uit God geboren en kent God.*

1 Joh 4:11 *Als God ons zo heeft lief gehad, vrienden, moeten ook wij elkaar liefhebben.* Juist doordat we kennis krijgen van en over God in al zijn verschijningsvormen, gaat de liefde in ons groeien. Die liefde willen we delen met elkaar. Met elkaar willen we dan lezen in zijn woord, praten over zijn woord en leven volgens zijn woord. Dat zou spontaan moeten plaats vinden, maar is dat de realiteit van ons persoonlijke geloofsleven en van het gemeentelven? Gaan wij als gemeente zó met elkaar om?

1 Joh 4:20-21 *Als iemand zegt; ik heb God lief, maar hij haat zijn broeder, dan is hij een leugenaar. Want hij kan God, die hij nooit gezien heeft, onmogelijk lief hebben, als hij zijn broeder niet lief heeft, die hij wel ziet. Wij hebben dan ook van Christus dit gebod gekregen; wie God lief heeft, moet ook zijn broeder liefhebben.*

Als God het middelpunt in u leven is, zult u geen moeite hebben om dit toe te passen of te gaan toepassen, want dan weet u dat dit de wil van God is. En als wij aan Gods wil voldoen zal de Geest ons steeds verder leiden en leren. Wij staan er zo weinig bij stil, maar als u dit leest en serieus neemt, en wij denken dat we niet anders kunnen, dan dit serieus te nemen, dan betekent dat nog al wat. Hatén in de betekenis van “een afschuw hebben van”, geeft aan dat je niet zoveel op hebt met je broeder in het geloof. Op het moment dat u een broeder of zuster haat, dan kunt u God niet meer liefhebben. U denkt van wel en zegt het ook, maar het vers zegt dat u een leugenaar bent. Op dat moment is de verbinding verbroken, de heilige Geest trekt zich terug, wordt uitgedoofd, wordt passief en is nog alleen als onderpand aanwezig.

U denkt misschien, nou dat valt allemaal wel mee. Laten we daarom nog een vers lezen over dit onderwerp. 1 Joh 3:15 *Wie zijn broeder haat is een moordenaar, en u **weet** dat een moordenaar het eeuwig leven niet blijvend in zich draagt.* Het zijn niet onze woorden, maar van de bijbel. Er staat dat “u weet”, maar is dat ook zo, weet of wist u dat? Geloof u het ook? Dan gaan we toch maar makkelijk met die woorden om, vindt u niet?

1 Pe 1:23 *Hebt elkaar dan ook met hart en ziel lief als mensen die herboren zijn, niet uit vergankelijke ouders, maar uit een onvergankelijke bron, door het woord van de levende en eeuwige God.*

1 Pe 3:8 *Kortom, wees allen eensgezind, leef met elkaar mee, heb elkaar lief als broeders en zusters, wees hartelijk en bescheiden.*

Wij dienen herboren te zijn door het *woord van de levende God* en dat woord vinden we in de bijbel.

Voorbeelden en aanmaningen en bemoedigingen te over, maar toch ... Wat weerhoudt ons toch om in een dergelijke harmonie met elkaar te leven? Is het de satan die nog veel te veel een voet tussen de deur krijgt bij ons? Hebben wij wel het juiste respect, ontzag en waardering voor God? Wie staat er in het middelpunt van uw leven, God of uzelf?

Rom 14:19 *laten wij najagen hetgeen de vrede en de onderlinge opbouw bevordert.*

Rom 15:2 *Ieder onzer trachte zijn naaste te behagen, ten goede, tot opbouw.*

Al deze verzen spreken van een bepaalde houding ten opzichte van de naaste. Het gaat over bezorgdheid, voorzien in de behoefte van de ander, begaan zijn met zijn of haar leven, onderwijs ten opzichte van elkaar en geloofsopbouw, elkaar waarschuwen en aansporen. Allemaal zaken die tegenwoordig steeds minder in de belangstelling staan, maar die bijbels gezien aangeven of wij Gods liefde wel toepassen en doorgeven aan elkaar. Wij spreken met elkaar over van alles en nog wat, maar het gaat bijna nooit over ons geloof of over God en zijn woord.

Hoe meer je leest en leert over de betekenis van Gods woorden, hoe meer je er achter komt dat we ver afgedwaald zijn. Het wordt tijd om kennis te krijgen of er aan herinnerd te worden en de dan verworven kennis in ons leven gestalte te geven. We dienen op weg te gaan, te gaan wandelen naar God en met God net als Henoeh en Noach, geloofshelden die ons ten voorbeeld kunnen zijn.

HOE ZIT HET MET DE LIEFDE JEGENS “ALLEN”?

De eenheid en de liefde onder elkaar zouden tekenen moeten zijn waaraan de discipelen van Yeshua kenbaar zijn. Maar liefde dient op iets gebaseerd te zijn, wil ze duurzaam en echt zijn. Petrus maakt ons duidelijk dat broederliefde en de liefde jegens allen pas rijkelijk kan stromen als er wat andere zaken aan vooraf gaan.

2 Pe 1:3-4 Zijn Goddelijke kracht immers heeft ons met alles, wat tot leven en godsvrucht strekt, begiftigd door de kennis van Hem, die ons geroepen heeft door zijn heerlijkheid en macht; door deze zijn wij met kostbare en zeer grote beloften begiftigd, opdat gij daardoor deel zoudt hebben aan de goddelijke natuur, ontkomen aan verderf, dat door de begeerte in de wereld heerst.

De vertalers hebben boven deze tekst, in de NBG vertaling, een kopje geplaatst dat al een aansporing en aanwijzing geeft, namelijk “*voorrecht en taak van de gelovigen*”. Wanneer we de inhoud van vers 3 en 4 proberen weer te geven staat daar het volgende: God heeft ons niet alleen door zijn eigen glorie en macht geroepen, maar tevens heeft Hij door zijn Goddelijke macht ons alles gegeven, beter nog, geschonken, wat nodig is om te leven in dienst van God. Te weten, kennis van en over Hem. Daarnaast heeft Hij ons nog eens grote en waardevolle beloften gedaan. We zijn daardoor in staat te ontvluchten aan de wereldse zelfzucht en krijgen deel aan Gods eigen natuur. Dat zijn geweldige dingen die ons overkomen als we daar tenminste goed over nadenken en gaan begrijpen wat daar eigenlijk staat. Het is amper te bevatten, maar het is wel zo. Wij zijn geen lege flessen die automatisch gevuld worden. Wij hebben een bewuste keus gemaakt voor God en dienen ons door Hem te laten vullen met kennis en liefde. Dat gebeurt als wij actief zijn woord lezen en leven overeenkomstig dat woord.

Deze verzen vormen de basis voor hetgeen nu gezegd gaat worden in de verzen 5 tot 10.

Vers 5 Maar schraagt om deze reden met betoon van alle ijver door uw geloof de deugd, door de deugd de kennis.

Vanwege die geweldige giften, die beschreven zijn in vers 3 en 4, zouden wij redenen te meer moeten hebben om er alles aan te doen, om alle moeite en inspanning en *ernst* te tonen en *ijverig* en *serieus* bezig te zijn met het zeker stellen van ons geloof. Ons geloof vormt als het ware de basis en van daaruit gaan we de andere eigenschappen opbouwen en uitbouwen. Dit uitbouwen is telkens vanuit dit geloof iets toevoegen aan een aantal eigenschappen van de mens om hem dichter bij God te brengen. Ons basisgeloof is het geloof dat verwoord staat in Heb 6:1-2 *bekering van dode werken, geloof in God, ondergaan van de doop(onderdompeling) en oplegging van de handen(ontvangen van de Heilige Geest), geloof in de opstanding en het eeuwig oordeel.*

Als we in dit geloof verder gaan, dan groeien we en dat heeft gevolgen zoals we nog zullen zien. Dat verder bouwen is dus de taak en het voerecht van de gelovige zoals het “kopje” aangeeft.

Rom 12:1 zegt; *dat wij onze lichamen moeten stellen tot een levend, heilig en Gode welgevallig offer, dat is onze redelijke eredienst.*

Het woord is onze beste leermeester en daarin staat nu in welke volgorde deze ontwikkeling het best kan plaats vinden, om uiteindelijk de *liefde jegens allen* uit te kunnen dragen. Het één is eerst nodig om met goed gevolg tot het andere te komen.

Wat betekent “deugd”?

Deugd heeft te maken met degelijkheid, betrouwbaarheid, van iemand op aan kunnen, weten wat je aan hem of haar hebt, standvastigheid. Je geloof zorgt er voor dat die deugd vorm krijgt, wat zich uit in je doen en laten.

Vervolgens krijgen we te maken met het woord “*kennis*”. Dat is de nauwkeurige en juiste kennis van God en van zijn wil, zoals die in de bijbel aan ons geopenbaard wordt. Het is de innerlijke drang om God beter te leren kennen, waardoor je relatie met Hem verbeterd en versterkt en verdiept wordt. Je wordt gevuld met Gods Geest en krijgt deel aan de Goddelijke natuur, zoals dat in vers 4 vermeld staat. Dat houdt dus in de bijbel ter hand nemen en God tot je laten spreken.

Vers 6, door de kennis de zelfbeheersing, door de zelfbeheersing de volharding, door de volharding de godsvrucht.

Het gevolg van de verkregen kennis is, dat je steeds beter in staat bent tot *zelfbeheersing*. Dat is de kracht om je verlangens en hartstochten in de hand te houden, te beheersen. Dat heeft te maken met discipline. Dat betekent niet toegeven aan de begeerten van het vlees en de begeerte der ogen en geen hovaardig leven leiden. Met dit punt hebben de meeste mensen grote problemen, want elk mens heeft zijn zwakke punten op dit gebied.

Als je de juiste zelfbeheersing hebt, ga je *volharden* in die levenswijze. Dat betekent dan vooral, vasthouden, niet afwijken van je voornemens, van je geloof, ook niet onder moeilijke omstandigheden tijdens beproeving en lijden. Je bent in staat om dingen geduldig te verdragen omdat je geleerd en ervaren hebt dat God ook altijd voor de oplossing zorgt. Het volharden heeft alles te maken met het vertrouwen op God.

Op deze wijze groeit de godsvrucht in je. Je respect, eerbied, ontzag, waardering en liefde t.o.v. God en wat Hij gedaan heeft, nemen alleen maar toe. Je houding zal vrijwel altijd op God zijn. God wordt steeds meer het middelpunt in je leven. Je gaat Gods liefde ook daadwerkelijk ervaren in je leven en leert met andere ogen dan voorheen te kijken naar je geloofsgenoten. Op de wijze zoals ook Yeshua naar de mensen keek, met ontferming en bewogenheid. Hij wilde het beste voor de mens, hen redden en verlossen en hoop geven.

Vers 7, door de godsvrucht de broederliefde en door de broederliefde de liefde jegens allen.

Het oppervlakkige gaat bij ons plaats maken voor echte betrokkenheid, bezorgdheid en verantwoordelijkheid voor de broeders en zusters. We zijn allemaal op weg naar God. Samen op de smalle weg proberen te blijven en niet afwijken naar rechts of links. Ook wij willen elkaar hoop geven en helpen en steunen waar mogelijk. Dit proces en deze weg is succesvol als we Gods woord gehoorzamen en boven onze eigen inzichten stellen. Als we bereid zijn er met elkaar in alle nederigheid en liefde over te spreken. Want aan de liefde onderling kan men zien dat we volgelingen van Yeshua zijn, Joh 13:35. Je niet verheffen boven de ander.

Vers 8, Want als deze dingen bij u aanwezig zijn en overvloedig worden, laten zij u niet zonder werk of vrucht voor de kennis van onze Here Yeshua de Christus.

Misschien denkt u net als ik en nog vele anderen, op papier klinkt het allemaal erg mooi en simpel, maar in de praktijk is het toch vaak anders en veel moeilijker. Ik zal de laatste zijn om dit te ontkennen. Meestal denken we, en soms zeggen we dan dat we die kennis en beloftes en liefde van God niet zo duidelijk ervaren in ons leven, maar het is verstandig om dan de tekst van vers 8 nog eens goed te bekijken. **Als deze dingen bij u aanwezig zijn en overvloedig worden.** Welke dingen? Deugd, kennis, zelfbeheersing, volharding, godsvrucht, broederliefde. We worden meestal niet graag geconfronteerd met het feit dat de oorzaak wel eens bij onszelf zou kunnen liggen als we weinig van Gods kant ervaren. Het vers begint niet voor niets met “want”, dat slaat op al die dingen die bij ons aanwezig zouden moeten zijn. 2 Tim 2:15 *Maak er ernst mede u wel beproefd ten dienste van God te stellen....* Wel beproefd dat is

aannemelijk, aanvaardbaar, aangenaam, dat vereist zelfonderzoek, dat vereist in de spiegel te durven kijken om de eigen tekortkomingen te willen zien.

We moeten dus op de eerste plaats zorgen dat deze dingen bij ons aanwezig zijn en vervolgens moeten die dingen *overvloedig worden*. Het is dus een groeiproses, we moeten trachten om aan deze zaken te werken en ze toe te passen in ons leven. Als dat gaat plaats vinden dan zal dat gepaard gaan met werken en vruchten van de geest. We kunnen en zullen dan “het deel hebben aan de goddelijke natuur” zichtbaar maken. De kennis van, maar vooral over Yeshua en wat Hij voor ons gedaan heeft, Zijn offer, zal ons motiveren en stimuleren om Zijn natuur uit te dragen.

Pas als al deze dingen bij ons aanwezig zijn, kan en zal de ware liefde jegens allen van ons uit kunnen gaan. Het is liefde die gebaseerd is op Gods liefde, en Gods geboden.

Vers 9, Want bij wie zij niet zijn, die is verblind in zijn bijziendheid, daar hij de reiniging van zijn vroegere zonden heeft vergeten.

Bij wie “deze dingen” niet aanwezig zijn en dus ook niet overvloedig worden, die persoon is geestelijk blind, die heeft het niet begrepen. Die persoon is kortzichtig, hij ziet het vaag en alleen wat dichtbij is. Hij begrijpt het plan en het werk van Yeshua niet. Hij realiseert zich niet of niet voldoende wat het offer van Yeshua voor hem bewerkstelligd heeft.

Voor wij voortaan eventueel twijfelen aan de handelswijze van Yeshua in ons leven, moeten wij altijd eerst op onszelf zien of “*deze dingen bij ons (nog) aanwezig zijn*”.

Vers 10, Beijvert u daarom des te meer, broeders, om uw roeping en verkiezing te bevestigen; want als gij dit doet, zult gij nimmer struikelen.

Opnieuw een benadrukken om ons “des te meer te beijveren”. Het staat zowel in vers 5 als in vers 10, het is een dubbele aansporing en waarschuwing en dat is logisch want het gaat erom onze roeping en verkiezing waar te maken, te bevestigen. De belofte die er onmiddellijk opvolgt is, dat we niet zullen struikelen, we houden stand. God is daarbij onze hulp en waarborg, want het staat in zijn woord. Maar ook duidelijk is dat, wanneer je geen ijver aan de dag legt, ook de vruchten en het werk niet zichtbaar worden. Het offer van Yeshua is dan kennelijk niet (meer) zo belangrijk voor die persoon. Die persoon zal struikelen, ten val komen.

Vers 11, Want zó zal u rijkelijk worden verleend de toegang tot het eeuwig Koninkrijk van onze Here en Heiland Yeshua de Christus.

Nogmaals een belofte er overheen, dat de toegang tot het Koninkrijk volledig open staat, aangeboden wordt, niets staat er meer in de weg. God is een bezorgde Vader, Hij wil het beste voor ons. Hij onderwijst ons en adviseert ons via zijn woord.

Zowel in vers 12, 13 als in vers 15 benadrukt Petrus dat het zijn voornemen is om ons telkens aan deze woorden te herinneren, zodat we wakker blijven en eraan blijven denken. Kennelijk is het dus erg belangrijk. Vers 12 zegt “*hoewel gij het weet en in de waarheid die bij u is, versterkt zijt*”, dus ze wisten het wel, maar tot driemaal toe roept hij op dit toch vooral in gedachtenis te houden en niet te vergeten. Het ziet het als zijn plicht om daar getuigenis van te geven. Zouden wij er dan geen goed aan doen om hier ook meer dan normale aandacht aan te besteden. Wij worden er ook aan herinnerd en voor gewaarschuwd.

1 Tim 4:16 ... volhard in deze dingen; want door dit te doen zult gij zowel uzelf als hen, die u horen, behouden.